

ת"פ 1746/08/18 - מדינת ישראל נגד חסין אבראש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1746-08-18 מדינת ישראל נ' אבראש(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חסין אבראש (עציר)

הנאשמים

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירות של ניסיון גניבת רכב, לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**) + סעיף 25 לחוק; חבלה במזיד לרכב, לפי סעיף 413ה' לחוק (2 עבירות); גניבה מרכב, לפי סעיף 413ד(א) לחוק (2 עבירות) והפרעה לשוטר, לפי סעיף 275 לחוק.

מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 2018 החנה בעל רכב מאזדה את רכבו באיזור הר חוצבים בירושלים. באותו יום סמוך לחצות, הגיע הנאשם למקום וניגש לרכב. עם הגיעו פתח הנאשם את הרכב ע"י פירוק החלון המשולש הצמוד לדלת השמאלית האחורית ברכב, אז פתח את הדלת הצמודה לחלון ונכנס אליו. לאחר מכן, ניסה הנאשם להתניע את הרכב, ומשלא הצליח עקר את מכסה הפלסטיק בסמוך להגה, שלף ממנו רכיב אלקטרוני ממוחשב ונשא אותו עמו. בה בעת פתח הנאשם את מכסה המנוע של הרכב, ושלף ממנו מכסה פלסטיק מקופסת הנתיכים בכוונה להוציא ממנה נתיכים. כן לקח הנאשם מן הרכב צרור מפתחות השייך לבעל הרכב ונטל אותו עמו. עם הגעת שוטרים למקום פתח הנאשם במנוסה, לא שעה לקריאות השוטרים לעצור, וזאת על אף שאחד מהם אחז בחולצתו עד שזו נקרעה. הוא נעצר רק בתום מרדף שארך עשרות מטרים.

רישום פלילי

לנאשם 4 רישומים קודמים בעבירות דומות, בגינם ריצה מאסרים ממושכים (20, 28 ו-8 חודשים). הרשעתו האחרונה משנת 2013 בגין עבירות שבוצעו באותה שנה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על הנאשם 20 חודשי מאסר על בסיס מתחם שבין 12 ל-24 חודשי מאסר, תוך שב"כ המאשימה מפנה לפסיקה ולנסיבות ביצוע העבירה, ההכרה בעבירת רכב כ"מכת מדינה" והנזקים הנלווים לה. ב"כ המאשימה היפנה לעברו הפלילי של הנאשם. הופנית לפסיקה.

מאידך, הסניגור טוען כי ניתן להסתפק בעונש של חודשי מאסר ספורים, וזאת לנוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, הודאתו, נטילת האחריות המהירה ופסיקה אליה היפנה.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות במרקם חיי היומיום, ואף יורדות לשורש ביטחונו האישי של אדם, בביתו, במקום עבודה, במקום בילוי או בדרך. מלבד הנזק החומרי והנזק הנגרם בשל אובדן זמן מיותר הנובע מכל הכרוך בהתמודדות הקורבן עם עבירה מסוג זה, קיים נזק נפשי הנלווה לביצוע עבירות מסוג זה. אשר לעבירה של גניבת רכב כבר ציין בית המשפט העליון כך: "לטעמי, צדקו הערכאות הקודמות כשאר סיווגו את העבירות שביצע המבקש כעבירות בעלות חומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהם לשלום הציבור והן בשל העובדה כי גניבת כלי רכב הפכה להיות 'מכת מדינה'." [רע"פ 1123/18 **דבארי** נ' **מ"י** (מיום 14.03.2018), ס' 17 (**להלן - עניין דבארי**)].

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מהעובדות בכתב האישום עולה כי הנאשם הגיע נחוש לבצע את העבירה וניסה שוב ושוב להשלים אותה, דבר המלמד על תכנון ועל דבקותו במטרה (במובן השלילי כמובן); הנאשם ביצע את העבירה לבדו, ובהיותו בגיר הוא אחראי בלעדית לביצועה; הנזק שנגרם לרכב ולמנגנוני ניכר ואילו הייתה העבירה מושלמת, כי אז הנזק מגיבית הרכב היה רב יותר; כפי שניתן להבין, העבירה בוצעה על רקע מצוקה כלכלית, ובוודאי שאין בכך להצדיקה.

מדיניות הענישה הנוהגת - בהיות עבירות כלפי רכב, ובפרט גניבת רכב, "מכת מדינה", מגמת הפסיקה מחמירה והעונשים לרוב הם עונשי מאסר דו-ספרתיים. **בעניין דבארי**, לדוגמה, אושר מתחם ענישה שבין 12 ל-24 חודשי מאסר ואושר עונש של 13 חודשים בגין ניסיון גניבה שסוכל ע"י המתלונן, ובתגובה איים עליו הנאשם בסכין. ברע"פ 8491/17 **נאטי** נ' **מ"י** (מיום 7.12.2017) אושר מתחם ענישה שבין 12 ל-28 חודשי מאסר ומאסר של 9 חודשים, בגין גניבת רכב בצוותא תוך שימוש במפתח מותאם, החלפת לוחיות רישוי, הסעת הרכב לרשות הפלסטינית והימלטות משוטרים. שם לנאשם לא היה עבר פלילי והתסקיר בעניינו היה חיובי. ברע"פ 8404/15 **מוסראטי** נ' **מ"י** (מיום 24.5.2016) אושר מתחם ענישה שבין מס' חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר לכל אירוע של התפרצות לרכב בצוותא וגניבתו.

מתחם הענישה - לפיכך, בהינתן הנסיבות הספציפיות של העבירות נשוא כתב האישום, קובע מתחם ענישה שבין 8

ל-18 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם בשנות השלושים לחייו וכבר ריצה מאסרים, כך שהטלת עונש מאסר לא תפגע בו יתר על המידה, מה גם שהוא נעצר בתיק זה עד לתום ההליכים נגדו; הנאשם הודה במיוחס לו וחסך מזמנו של בית המשפט; לנאשם, כאמור הרשעות קודמות עבירות בתחום דומה בגין ריצה מאסרים ממושכים - נתון זה פועל לחובתו. לקחתי בחשבון לקולא את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות.

המיקום במתחם - לנוכח כל האמור יש למקם את הנאשם בשליש האחרון של המתחם.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו;
- ב. 8 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש כלפי רכב בתוך 3 שנים משחרורו לרבות ניסיון לעברה.

בנסיבות העניין, ולנוכח הנסיבות האישיות לא סברתי כי תהיה תועלת להטיל רכיב עונשי כספי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' כסלו תשע"ט, 14 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.